

سه‌شنبه ۷ مرداد ۱۴۰۴ | ۶ عصر ۱۴۴۷

گزارش یک مهساگرندنی

هر روز صبح، صف خریدارانی که با دقت میوه‌ها را از ارسی می‌کنند، در میدانِ تره‌بار تکرار می‌شود؛ مردمی که دنبال بهترین کیفیت یا کمترین قیمت هستند، اما این معادله ساده، در واقعیت چندان ساده نیست، چراکه قیمت‌ها بالا و پایین می‌شود و کیفیت نیز گاهی ناامید‌کننده. به همین دلیل گلابه‌مشتریان از دور و نزدیک به گوش می‌رسد. این وسط، اما همه دنبال مقصر می‌گردند، اما مقصر کیست؟ دلال‌ها؟ غرقه‌داران؟ سازمان میوه و تره‌بار مرکزی؟ کسی نمی‌داند.

■ ■ ■

روز گذشته سازمان میادین میوه و تره‌بار شهرداری تهران تور بازدید سرزده‌ای از چند میدان تره‌بار با حضور خبرنگاران برگزار کرد، تا واقعیت‌های پشت پرده عرضه میوه و سبزی را نشان دهد. انتخاب محل بازدید، اما با کشمکش‌هایی همراه بود؛ هر خبرنگار نظری متفاوت داشت؛ برخی شرق تهران و برخی غرب را پیشنهاد دادند. برخی نیز به دنبال میدان‌هایی بودند که تجربه خرید ناخوشایندى در آن داشتند. در نهایت، تصمیم بر بازدید از میدان تره‌بار بر جردی واقع در منطقه ۲۰ گرفته‌شد؛ میدانی که به ادعای بسیاری، از جمله بزرگ‌ترین میدان‌های میوه و تره‌بار تهران است.

بارسیدن به میدان بر جردی، خبری از هیجان و واکنش کارکنان این تره‌بار نبوده؛انگار از حضور خبرنگاران مطلع و آماده بودند؛ا دوربین‌ها و سؤالات خبرنگاران، به تدریج تصویر واقعی‌تری از وضعیت این میدان نشان داد.

قیمت‌ها بالای هر میوه نوشته شده‌بود؛ انبه ۱۸۰ هزار تومان، شلیل ۹۷ هزار تومان، آلو ۹۳ هزار تومان و گلابی ۹۹ هزار تومان. هر کدام از فروشندگان روایت متفاوتی از خرید در آنجا داشتند، اما چند نکته مشترک به چشم می‌خورد؛ اینکه عمدتاً کیفیت میوه‌ها در اینجا قابل قبول است، اما قیمت‌ها بالاست.

خانمی که مشغول انتخاب شلیل‌ها بود، در این رابطه به «جوان» گفت: «کیفیت اینجا خوب است، اما تره‌بار نزدیک خانه ما سه هیچ عنوان این کیفیت را ندارد و معمولاً میوه‌ها پلاسیدانه‌ست.»

در همین حین، مرد جوانی جلو آمد و در این رابطه توضیح داد: «این میدان قدیمی‌تر و بافت و آمد بیشتر است، بنابراین بیشتر به آن رسیدگی می‌شود، اما همه‌جا اینطور نیست.»

خانم دیگری هم با تأیید این موضوع گفت: «نظارت بهتر باعث‌شده اینجا کیفیت بالاتری داشته‌باشد، این همان چیزی است که برخی از تره‌بارهای شهر از آن محروم هستند.»

بااین حال، قیمت‌های بالا باعث‌شده بسیاری از مشتریان با تردید خرید کنند؛ مردی که مشغول جدا کردن گلابی بود، گفت: «کیفیت خوب است، اما قیمت‌ها به قدری بالاست که خیلی‌ها را منصرف می‌کند یا خرید جزئی انجام می‌دهند.»

از نوسان قیمت‌ها تا کیفیت دست چپین
در قسمت دیگری از سبزه‌مینی، پیاز و خیار و گوجه قرار داشت، یکی از خریداران مشغول انتخاب میوه‌بود. با لحنی گلابی‌آمیز گفت: «قیمت‌ها باید منطقی و ثابت باشد. دو هفته پیش خیار ۱۷ هزار تومان بود، امروز اما

تبریک گزارش ۲
زهرآچندری

به ۳۰ هزار تومان رسیده‌است، چرا باید اینقدر نوسان داشته‌باشد؟ این تغییرات لحظه‌ای، مشتری را آزار می‌دهد، اما آقایان عین خیالشان نیست.»

یک مرد جوان نیز که تازه به جمع ما پیوسته بود، در تأیید این حرف‌ها، توضیح داد: «ما هرگز نمی‌توانیم میوه‌های لوکس و درجه یک مغازه‌ها را بخیریم، ناچاریم به همین تره‌بار بیاییم و بهترین‌های همین میوه‌ها و سبزیجاتی را که برایمان تعیین شده کنار کنیم و به خانه ببریم. این اجصر باعث می‌شود، حتی وقتی قیمت‌ها بالا می‌رود نیز، چاره‌ای نداشته باشیم و خرید کنیم.»

او به گرانی اقلام دیگر نیز اشاره کرد: «همین تخم‌مرغ، حدود یک ماه پیش شانۀ‌ای ۹۴ هزار تومان بود، حالا یکباره به ۱۴۹ هزار تومان رسیده‌است؛ این جهش قیمتی در مدت کوتاه برای هیچ‌کدام از ما، قابل درک نیست.» اما از نظر مشتریان، ریشه مشکل نه در این تره‌بار، بلکه در رده‌های بالاتر است. یک آقای میانسال که مشتری هر روزه این تره‌بار است، در این رابطه اظهار داشت: «دنبال مشکل در اینجا نباشید، ریشه همه این مشکلات، از توزیع میوه و سبزیجات و سایر اقلام در میدان اصلی است. مطمئن باشید توزیع‌کننده اصلی مقصر است و باید نظارت‌ها در آنجا به شدت افزایش یابد تا شاهد گرانی در اینجا نباشیم.»

اما در این میان، خاتم جوانی از یک حقیقت تلخ صحبت کرد که بازدید سرزده اصحاب رسانه را زیر سؤال برد: «کیفیت میوه‌ها در اینجا، همیشه اینطور نیست، من مشتری این تره‌بار هستم، هر روز سعی می‌کنم صبح زود به اینجا بیایم تا بهترین میوه‌ها را که اصطلاحاً «اول بار» هستند، بخرم. امروز، اما میوه‌های دست چپین و با کیفیت‌تری گذاشته‌اند. به جرت می‌گویم امروز بهترین کیفیت محصولات در این تره‌بار را می‌بینم.»

جامعه

سرویس اجتماعی ۶۰-۸۸۵۲۳۰

گرانی و کیفیت در میادین تره‌بار تهران زیر ذره‌بین خبرنگاران در گزارش میدانی «جوان»

میوه در مسیر «کشاورز – مصرف‌کننده» به دلال باج می‌دهد!

مدیر عامل سازمان مدیریت میوه و تره‌بار شهرداری تهران در گفت‌وگو با «جوان»: قیمت‌هایی که ما می‌گذاریم، بر اساس قیمت واقعی مبادی تولید است نه دلالی. من می‌توانم ثابت کنم قیمت‌های ما دقیقاً همان قیمت باغدار است، ولی ناظر مقیم هم نداریم!

شایام محرابی / آژانس عکس تهران

■ رده‌برداری از نقش دلالان در بازار میوه

مشتریان تره‌بار، از قیمت‌های بالای میوه گلابه دارند؛ میوه‌هایی که اگر مستقیم از تولیدکننده به دست‌شان می‌رسید، با قیمت مناسب‌تری عرضه می‌شد. برای روشن شدن سازوکار تأمین میوه و نحوه حضور واسطه‌ها، به سراغ یکی از کارکنان غرقه فتم. مرد جوانی که لباس فرم تره‌بار را بر تن داشت، با صداقت به توضیح سازوکار تأمین میوه در این غرقه پرداخت: «میوه‌عمدتاً از میدان اصلی تره‌بار تهیه می‌شود، اما گاهی هم مستقیم از کشاورزان و باغداران که بار خوبی دارند، خرید می‌کنیم. البته سهم کشاورزان در اینجا بسیار ناچیز است.»

او توضیح به نقش برنگ واسطه‌ها اشاره کرد: «بارهایی که بیرون از میدان است، اغلب دست دلال‌هاست. اگر سازمان تره‌بار بتواند دلالان را حذف کند و بار را مستقیم از کشاورز به دست توزیع‌کننده برساند، بسیاری از مشکلات حل خواهد شد.»

این کار گریس تأکید بر وجود افراد واسطه‌ای که بدون فعالیت ملموس و صرفاً با حضور در بازار، سودهای هنگفتی کسب می‌کنند، اظهار داشت: «افرادی هستند که بدون جابه‌جایی خرید بی‌واسطه و با واسطه از آنها بزرگی از سود را می‌برند و باید برای قطع شدن پای آنها از این بازار کاری مؤثر انجام شود.»

او ادامه داد: «گاهی مستقیم از کشاورز خرید می‌کنیم

و تفاوت قیمت‌های خرید بی‌واسطه و با واسطه از آنها خیلی زیاد است. من مواردی را دیده‌ام که کشاورز میوه

را ۴۰ هزار تومان می‌فروشد، اما در میدان قیمت آن به ۸۰ هزار تومان هم می‌رسد، یعنی دو برابر.»

در ادامه، رئیس سازمان مدیریت میادین میوه و تره‌بار به چالش‌ها و موانع افزایش حضور تولیدکنندگان

۳

روزنامه جوان | شماره ۷۳۴۴

در میادین اشاره کرد و از سختگیری‌های لازم برای اعتبارسنجی آنها سخن گفت: «ما مدارک تولید را می‌خواهیم و به هر کسی غرقه نمی‌دهیم. هر سال دهها نامه به جهاد کشاورزی استان‌ها می‌زنیم که تولیدکنندگان واقعی را معرفی کنند.»

او همچنین درباره حمایت ویزه از تولیدکنندگان تک‌محصول که در فصل محدود محصول دارند، خبر داد: «برای آنهایی که فقط در ۶۰ روز فصل برداشت شلیل یا هندوانه دارند، شرایط خاص گذاشته‌ایم که مستقیم محصول‌شان را عرضه کنند؛ دستگاه‌بگذارند، ترازو داشته‌باشند، خودش بفروشد.»

موضوع دلالی و واسطه‌گری همواره از دغدغه‌های اصلی مردم و مسئولان بوده‌است. بختیاری‌زاده در این رابطه گفت: «قیمت‌هایی که ما می‌گذاریم، بر اساس قیمت واقعی مبادی تولید است، نه دلالی. من می‌توانم ثابت کنم قیمت‌های ما دقیقاً همان قیمت باغدار است.»

او ادامه داد: «دلال‌ها نمی‌توانند قیمت پایین‌تر از تولیدکننده عرضه کنند، چون مجبورند از تولیدکننده بخرند. ما هم سود غرقه‌داران را حداقلی گذاشته‌ایم، تقریباً بین ۵ تا ۲۵ درصد، که خیلی کمتر از عرف بازار است.»

بختیاری‌زاده مثال ملموسی از بحران قیمت سبزه‌زمینی در سال گذشته زد که در بازار آزاد قیمت‌ها به ۷۰ تا ۸۰ هزار تومان رسیده‌بود، اما در میادین با قیمت نزدیک به یک سوم یعنی حدود ۳۰ هزار تومان عرضه می‌شد؛ «چند نفر از بهرم‌داران ما که خودشان کشاورز هستند، سبزه‌زمینی را بدون سود عرضه کردند، فقط سود کشاورزی را گرفتند.»

او در پاسخ به این سؤال که نظارت بر کیفیت محصولات چگونه انجام می‌شود، توضیح داد: «ماضوبایت سختگیرانه سازمان مدیریت میادین میوه و تره‌بار شهرداری تهران، حضور داشت و با دقت به سؤالات خبرنگاران پاسخ داد. او در گفت‌وگو با «جوان» تأکید کرد که مسئولیت سازمان صرفاً محدود به میادین میوه و تره‌بار در سطح شهر است و درباره بازار اصلی میادین گفت: «آن بخش وظیفه ما نیست و ما فقط نسبت به میادین شهر باید پاسخگو باشیم. در خصوص ادعای گردش محصولات بدون جابه‌جایی و فروش به دست دلالان، باید بگویم اساساً چنین چیزی وجود ندارد.»

بختیاری‌زاده به سیاست‌گذاری‌های دوره مدیریت شهری فعلی اشاره کرد: «در ابتدای این دوره مدیریتی، تصمیم گرفتیم زنجیره تأمین مستقیم بین تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان ایجاد کنیم. بر این اساس، تعدادی از غرقه‌های میادین به تولیدکنندگان واگذار شده‌است. همین سازوکار باعث شده، اختلاف قیمت ملموس بین محصولات میادین و بازار آزاد شکل بگیرد.»

او با ذکر مثالی ادامه داد: «مثلاً قیمت گوشت در میادین ماکیلوسی ۳۰ تا ۴۰۰ هزار تومان ارزان‌تر از بیرون است، چون تولیدکننده مستقیماً محصولش را عرضه می‌کند. زنجیره‌ای از تولیدکننده، باغدار و غرقه‌دار شکل گرفته که واسطه‌ها حذف شده‌اند. این الگو در محصولات کشاورزی و حتی تخم‌مرغ نیز اجرا می‌شود.»

■ اثبات می‌کنم دلالی نداریم

در ادامه، رئیس سازمان مدیریت میادین میوه و تره‌بار

به چالش‌ها و موانع افزایش حضور تولیدکنندگان

ایران در مسیر ریشه‌کنی بیماری‌های واگیر

بعد از ریشه‌کنی بیماری‌های سرخک و سرخجه در کشورمان که تحسین WHO را در پی داشت

معاون بهداشت وزارت بهداشت ابراز امیدواری کرد با برنامه‌ریزی گسترده تا سال آینده هیاتیت C هم در کشورمان ریشه‌کن می‌شود

شیوع این بیماری‌ها به کشور ما هم بشود. با وجود این، ما توانسته‌ایم با واکسیناسیون گسترده این بیماری‌ها را کنترل و حتی ریشه‌کن کنیم. بر این اساس، همین چند روز پیش سازمان بهداشت جهانی، رسماً از حذف سرخک و سرخجه در ایران خبر داد و به وزارت بهداشت کشورمان به خاطر این دستاورد تبریک گفت.

ایران با اجرای برنامه‌ایم‌سازی همگانی از دهه ۱۳۶۰ و کمپین واکسیناسیون گسترده سال ۱۳۸۲ که ۳۳ میلیون نفر را تحت پوشش قرار داد، سرخک را حذف کرده‌است. پوشش واکسیناسیون MMR بالای ۹۵ درصد، ایران را در سال ۱۳۹۸ (۲۰۱۹) به دریافت گواهی حذف سرخک از سازمان جهانی بهداشت رساند، که تا ۱۴۰۲ (۲۰۲۳) حفظ شد.

مدیر منطقه‌ای سازمان بهداشت جهانی در مدیریتنه شرقی اعلام کرد که براساس ارزیابی رسمی کمیسیون منطقه‌ای تأیید حذف سرخک و سرخجه (RVC) وابسته به سازمان بهداشت جهانی، جمهوری اسلامی ایران موفق شده‌است به حذف کامل بیماری‌های سرخک و سرخجه تا پایان سال ۲۰۲۳ دست یابد. دفتر منطقه‌ای سازمان بهداشت جهانی در نامه‌ای این موضوع را رسماً به وزارت بهداشت ایران اعلام کرده‌است. دکتر حنا بلخی، مدیر منطقه‌ای سازمان بهداشت جهانی، در این نامه به این خاطر به ایران تبریک گفته و این دستاورد را نقطه عطفی در نظام سلامت کشور خوانده‌است. براساس گزارش کمیسیون منطقه‌ای، ایران با موفقیت معیارهای بین‌المللی حذف این وبیماری را محقق کرده‌است. این موفقیت حاصل سال‌ها برنامه‌ریزی منسجم، واکسیناسیون گسترده، نظارت دقیق اپیدمیولوژیک و مشارکت فراگیر نظام سلامت کشور است. حالا هم برنامه ایران برای حذف هیاتیت سی جدی است.

■ شاخص‌های بین‌المللی حذف هیاتیت C

هیاتیت C نوعی عفونت ویروسی است که باعث التهاب کبد می‌شود و در صورت عدم درمان ممکن است به مشکلات جدی‌تری مانند سیروز کبدی یا حتی سرطان کبد منجر شود. افراد اغلب از طریق تماس خونی ناشی از استعمال درون وریدی مواد مخدر، تجهیزات پزشکی ضدعفونی

رئییی در سخنرانی‌اش در همایش روز جهانی هیاتیت تصریح کرد:

درسلك آفتاب

گرسنگی

سلاح دیرینه غرب!

■ سال ۱۹۴۷ – ماداگاسکار

در میان اقیانوس هند، جزیره‌ای وسیع، بومی‌نشین و فراموش‌شده به نام ماداگاسکار، صحنه یکی از بی‌رحمانه‌ترین سرکوب‌های استعماری فرانسه بود. وقتی مردم بومی جزیره علیه سلطه استعماری و ظالمانه فرانسه به پا خاستند، دولت فرانسه، به جای روبرویی مستقیم با ترک سرزمین اجزادی بومیان، از یک سلاح قدیمی و بی‌صدا بهره گرفت: قحطی! فرانسه با قطع زنجیره‌های تأمین غذای ذخایر خوراک، آتش‌زدن زمین‌های کشاورزی و اعمال محاصره اقتصادی درون‌مرزی هزاران نفر از مردمان ماداگاسکار را به مرگ خاموش گرسنگی سپرد. سال‌ها بعد، اسناد محرمانه نظامی فاش کرد که این فاجعه، نه برآمده از کمبودهای طبیعی، که حاصل یک طرحی سیاسی و نظاممند در پارس برای فروپاشی مقاومت بومیان بوده‌است.

■ سال ۱۹۴۳ – بنگال

در جنگ جهانی دوم و در دل مستعمره بریتانیا، جایی در شرق هند، ایالت بنگال شاهد یکی از بزرگ‌ترین فجایع انسانی قرن بیستم شد. بیش از ۳ میلیون نفر، اغلب زنان و کودکان، در قحطی‌ای جان باختند که چرچیل و دولت بریتانیا به ارعاع آن ورده‌بودند. در حالی که انبارهای غله در هند و دیگر مستعمرات مملو از گندم بود، چرچیل تصمیم گرفت که محموله‌ها را به سوی ارتش‌های اروپایی مستقر در هند هدایت و ذخایر جنگی آنها را بر کند. به دستور او قایق‌های حامل کمک‌های بشردوستانه در اقیانوس غرق شدند. وقتی از او پرسیدند چرا کمک‌ی به بنگال نمی‌کند، تنها پاسخ او این بود: «هندی‌ها مثل خر گوش زاد و ولد می‌کنند». این نگاه، نه ناشی از بی‌اطلاعی، که حاصل یک تفکر تبعیض‌وریشدار ژنادرستانه بود که قحطی را ابزار طبیعی بالایش نزادی می‌دانست.

■ سال ۱۸۴۵ – ایرلند

در غرب اروپا، در کشوری که با سرسبزی و وفور منابع طبیعی شناخته می‌شود، یکی از هولناک‌ترین گرسنگی‌های ساختگی تاریخ به وقوع پیوست قحطی بزرگ ایرلند که منجر به مرگ بیش از یک میلیون انسان شد و میلیون‌ها نفر را مجبور به مهاجرت کرد، در ظاهر برآمده از افت سیب‌زمینی، اما در واقع علت اصلی‌اش سیاست‌های عمادانه دولت بریتانیا بود. در همان سال‌ها که مردم ایرلند از گرسنگی جان می‌دادند، هزاران تن گندم و گوشت از بنادر ایرلند به مقصد لندن صادره می‌شد. انگلستان تصمیم گرفته‌بود که با ایجاد گرسنگی عمدی، ایرلندی‌ها را از پا آورد. استعمار، به معنای واقعی، لقمه را از دهان گرسنگان بیرون می‌کشید تا چرخ ثروت امپراتوری را بچرخاند.

■ سال ۱۹۷۳ – بیافرا

در نیجریه، در میانه جنگ داخلی، دولت مرکزی با حمایت کشورهای غربی، به‌ویژه بریتانیا، تصمیم گرفت از غذا به‌عنوان ابزار فشار نظامی استفاده کند. مناطق استقلال طلب بیافرا در محاصره کامل قرار گرفتند. هیچ غذائی اجازه ورود نداشت. تصاویر تکان‌دهنده کودکان بیافرا با بدن‌هایی استخوانی و چشمانی فرورفته، وجدان جهانی را لرزاند، اما برای استراتژیست‌های غربی، این دقیقاً همان هدف بود. فروپاشی مقاومت از طریق گرسنگی. ■ ■ ■

برای تمدن غرب، قحطی و گرسنگی نه یک خداد ناخوaste، که ابزاری برای سیاست‌ورزی، سرکوب و مهار مقاومت ملت‌ها بوده‌است. در نظریه‌های جمعیت‌شناسانه‌ای چون «اصل بقای اصلح» از روبین و بعدها عقیده را تئوری‌های مائوس، این ایده بارها تکرار شده که منابع محدود است و باید با سهم فقر و ملت‌های ضعیف را با مرگ طبیعی یا مرگ عمدی حذف کرد. در بریت اسپنسر، اندیشمند انگلیسی، صراحتاً گفت: «حتات ضدان فتنه‌ها را خنثیات به پیشرفت بشر است.» ویلیام گراهام سامنر این عقیده را مطرح می‌کرد که اگر یک کشور در حال مردن است، پس باید بمیرد. چون طبیعت اینطور خواسته! تمدن غرب طی دو سده نظریه‌سازی و تولید مکاتب فکری، تحمیل گرسنگی و قحطی بر ملت‌های غیر اروپایی را تئوریزه و مشروع ساخته و سپس شروع به انجام عملیاتی این نظرات است. کرده‌است. امروز رژیم صهیونیستی، فرزند زاده‌شروع همین تمدن است. چکیده‌ای از نگاه ژنادرپرستانه، ابزار گرانیه و خشنودمحور تمدن غرب. امروز در غزه، قحطی نه تنها یک پیامد جنگ، که خود جنگ است. اسرائیل با محاصره کامل، قطع کمک‌های انسانی، بمباران زیرساخت‌های غذایی و هدف قرار دادن انبارهای سازمان ملل، سنسخرای اجزای می‌کند که اجدادش در بنگال، ماداگاسکار، ایرلند و بیافرا نوشته‌اند. اینجا، گرسنگی از اتاق‌های فکر امنیتی تل آویور دیده‌است.

اگر در گذشته، استعمارگران در پشت درهای بسته در لندن و فرانسه برای مرگ یک صدا و ایجاد گرسنگی تصمیم می‌گرفتند، امروز اسرائیل در برابر دوربین‌ها، با خونسردی، نسل‌کشی با گرسنگی را تئوریزه می‌کند. برای رژیمی که از ریشه‌های فکری‌اش «یگری‌ستیزی» و «پاک‌سازی قومی» بیرون زده، مرگ یک کودک فلسطینی از گرسنگی، نه فاجعه، که موفقیت و دستاوردی نظامی است. وقایع اخیر در غزه، اقدامی تازه و دور از انتظار نیست؛ اسر اسرائیل و اسلاف قرن‌هاست که با ایجاد گرسنگی‌های عمادانه و مصنوعی برای شکستن مقاومت ملت‌ها می‌کوشند، اما اگر دولت‌های استعماری پیشین با این سیاست ضدبشری موفق به حفظ مستعمرات و افزایش قلمرو استعماری خود شدند، رژیم صهیونی هم در غزه بیروز می‌شود. به گواهی تاریخ، این سیاست پلید و دیومنشانه هم شکست خواهد خورد؛ همانطور که استعمار شکست خورده و برچیده شد، رو سیاهی برای رژیم می‌ماند و عزت و پیروزی برای فلسطین. ان‌شاءالله!

گزیده

آغاز طرح شهید عجمیان با بهسازی ۱۱۰ هزار کلاس درس در سراسر کشور

اجرای طرح ملی شهید عجمیان با عملیات بهسازی ۱۱۰ هزار کلاس درس در راستای نهضت عدالت آموزشی و ساخت و توسعه مراکز آموزشی و تحصیلی در سال تحصیلی جدید، به صورت رسمی آغاز شد، علیرضا کاظمی، وزیر آموزش و پرورش در آیین افتتاح طرح عجمیان و بهسازی ۱۱۰ هزار کلاس درس در مناطق محروم و کم‌برخوردار کشور که به صورت پرحط(ویدئو کنفرانس) با استان‌های هدف برگزار شد، اظهار کرد: محور و اساس طرح شهید عجمیان، کار جهادی، انقلابی و بسیجی است. وزیر آموزش و پرورش گفت: در این طرح جدای از نوسازی مدارس، از تقای کیفیت تعلیم و تربیت نیز مورد توجه قرار دارد و در راستای ارتقای کیفی آموزش، چندین برنامه به عنوان جوهره اصلی طرح شهید عجمیان تهیه و تدوین شده‌است.

در همین رابطه حمیدرضا خان محمدی، رئیس سازمان نوسازی توسعه و تجهیز مدارس کشور نیز با بیان اینکه سال تحصیلی جدید را با ارتقای چشمگیر سطح کیفی آموزش آغاز خواهیم کرد، گفت: مدیران آموزش و پرورش برای اجرای طرح شهید عجمیان هم قسم شده‌اند تا در نتیجه آن شاهد برقراری عدالت در حوزه آموزش و رفقا نابرابری‌های تحصیلی در مناطق مختلف کشور باشیم. وی تصریح کرد: سال گذشته در طرح عجمیان ۵۲ هزار کلاس درس بهسازی و شاداب‌سازی شد و امسال نیز قرار است تا مهر ماه و آغاز سال تحصیلی، ۱۱۰ هزار کلاس درس در مناطق مختلف کشور به ویژه مناطق محروم، نوسازی، بهسازی و تجهیز شود.